

Kruidengeneeskunde

Kruidengeneesmiddelen worden geëxtraheerd uit planten of delen van planten waarvan wordt gedacht dat ze helende eigenschappen hebben. Ze worden ook wel aangeduid als kruidenmiddelen, botanische geneesmiddelen of fytogeneesmiddelen.

Kruidenbereidingen vormen al honderden jaren de basis van medische behandeling en worden ook nu in de 21e eeuw nog veel gebruikt. Ze kunnen worden gezien als de oorspronkelijke biologische benadering van geneeskunde.

Kruidengeneesmiddelen kunnen worden toegepast voor de behandeling van diverse ziekten, waaronder zowel acute als chronische aandoeningen. Kruidentherapieën worden veelal gezien als een alternatief geneesmiddel omdat de praktijk van de kruidenwijsheid niet strikt gebaseerd is op wetenschappelijk bewijs. Kruidengeneeskunde wordt vooral gebruikt als een complementaire therapie.

Maar het gebruik van kruidengeneesmiddelen kan interacteren met andere geneesmiddelen en kan ook bijwerkingen hebben. Zo kan *Echinacea purpurea* veranderingen veroorzaken in de manier waarop het lichaam sommige medicijnen afbreekt. Gelijktijdig gebruik van *Echinacea purpurea* met andere medicijnen (zoals bepaalde antibiotica) kan de effecten en bijwerkingen versterken of afzwakken.

Een groot deel van de bevolking in ontwikkelingslanden vertrouwt nog altijd op traditionele kruidenmiddelen als hun primaire gezondheidszorg – de belangrijkste reden hiervoor is het ontbreken van de vereiste infrastructuur voor moderne geneeskunde.

From left to right: *Echinacea purpurea*, St. John's wort, and *Ginkgo bilboa*.

Ingrediënten voor kruidengeneesmiddelen kunnen op verschillende manieren worden geëxtraheerd uit planten: gebruik van alcohol voor de productie van extracten genaamd tincturen, azijn voor de productie van azijnzuurextract, heet water (voor thee), langdurig koken (wat meestal nodig is voor harde wortels of basten voor de productie van afkooksels), of het weken van planten in koud water (maceraten). De eigenschappen van kruidengeneesmiddelen kunnen per partij en fabrikant verschillen omdat er geen standaardisering van extractietechnieken is.

In de Europese Unie (EU) worden kruidengeneesmiddelen gereguleerd onder de Europese Richtlijn inzake traditionele kruidengeneesmiddelen (Richtlijn 2004/24/EG). Krachtens deze wet moet een bedrijf dat kruidengeneesmiddelen vervaardigt aantonen dat het product al minstens 15 jaar in de EU en 30 jaar buiten de EU wordt gebruikt, en goedkeuring van kruidenproducten is gebaseerd op belangrijke geschiktheidscriteria. Het is de verantwoordelijkheid van de nationale toezichthouder om de veiligheid te bewaken en een handelsvergunning te verlenen voor kruidengeneesmiddelen.

Artikelreferenties

1. Benzie, I.F.F., & Wachtel-Galor, S. (2011). Herbal medicine: An introduction to its history, usage, regulation, current trends, and research needs. In

Herbal medicine: Bimolecular and clinical aspects (2nd ed.). Boca Raton: CRC Press.

A2-1.06.7-V1.3